

Barnens örtagård

Att odla är både nyttigt, roligt och lärorikt. Formen bör vara intressant i sig och leda tanken både till lek, undersökning och förundran. Kanske en labyrint där man kan springa runt och jaga varandra. En spiral där växterna blir högre efterhand så att man kan sitta längst in och vara i fred. Eller en böljande tunnel av bambu med växter lite här och där.

Tänk på att använda **alla sinnen**, lukt, smak, syn, hörsel, känsel.

Det skall **lukta** gott. Växter som mynta, lavendel, timjan, anisisop luktar gott.

Gå att **smaka** på, alltså inte giftiga växter. Timjan och mynta smakar olika. Spansk körvel kan man göra te på och de gröna frökapslarna kan man äta som godis. Citronmeliss är god och vacker och luktar gott.

Se vackert ut. Fina färger - här kan man välja barnens älsklingsfärger och kontrastera med andra färger. Växterna kan variera i storlek från jätteväxter typ kvanne eller solrosor till pyttesmå typ gråmynta. Bladformerna får man inte glömma, det är inte bara blommorna som är vackra, bladen kan vara oerhört vackra och genom att variera bladformerna kan man ge barnen nyanserade upplevelser. Ringblommor är vackra att se på och blombladen är ätliga i sallader.

Växterna skall **höras**, gärna prassla eller susa. Olika slags gräs prasslar ofta.

Barnen skall kunna **känna** sig fram och uppleva mjukt, strävt, glatt, stickigt, smalt, brett spretigt osv. Läkemalva och lammöron är jättemjuka att röra vid, mariatistlar har stickiga kanter.

Självklart skall man göra denna örtagård tillsammans med barnen. Ge förslag och lyssna noga till det barnen säger och dra upp växterna, åtminstone några stycken tillsammans. Det är roligt att peta ner frön, se dem gro och få pyssla om dem inomhus och sedan plantera ut i den egna örtagården. Gångar, kanter och växtordning kan man diskutera och barnen lär sig att de val de gör får konsekvenser. Man kan inte ha allt överallt och det krävs arbete för att få till det som man vill.

Lisbeth Flising